

Abborre

Fisket efter abborre har snart pågått två månader med mask, jiggar, spinnare, wobblers och mörtbitar. Hösten närmar sig och nu är det snart dags för flötmete med betesfisk.

Den vanligaste introduktionen till fiske är att meta abborre. Att följa med någon släkting eller mamma och pappa. Att sitta och dingla med benen från en brygga eller i en båt och hålla koll på ett flöte. Det finns egentligen inga regler när det gäller mete. En pinne med lina, flöte, sänke och krok med mask fungerar alldeles utmärkt. Man kan använda ett teleskopmetspö, haspelspö eller pimpelspö om du är i en båt.

Variationerna på flöten är enorma, vid haspelfiske så är glidande flöte min favorit. På linan trär man en flötesstopp av gummi. Flötet kommer att vila på sänket vid utkast, sänket drar sen linan igenom flötet och stannar på det djup du bestämt. Det är väldigt lätt att justera om du vill ha grundare eller djupare, bara dra flötesstoppen på linan. Fördelen med detta är att du kan fiska mycket djupare än spöets längd. Har man ett fast flöte är det svårare att kasta med lång lina och blir begränsad till ca en spölängdsdjup. Använder du ett teleskopmetspö så fungerar ett fast flöte bäst eftersom linan inte rullas upp på en spole. Pimpelgrejerna från i vintras är det bara att agna med mask på pirken eller mormyschkan och meta på.

Haspelfisket med jiggar och spinnare är alltid lika spännande, när som helst kommer hugget. Använd gärna en tafs av finare vajer eller fluorocarbon, gäddan finns ofta där abborren är och biter lätt av linan. Fisket med jiggar ger många möjligheter, studsa fram jiggen på botten eller låt den sväva fram i vattnet. Vicka på spötoppen eller veva oregelbundet för locka fram abborren. Jiggens krok sitter på ovansidan, det underlättar för att det inte ska fastna så mycket sjögräs på kroken. Jiggarna finns i många olika färger, formerna varierar också så det gäller att prova ut vad som passar just nu.

När man haspelfiskar abborre så är det väldigt lätt att känna igen abborrknycken. Abborrknycken är väldigt distinkta och linan darrar till 3-4 gånger, abborren nafsar ofta på betet du presenterar. Det behövs tålamod att sätta mothugget i rätt stund. Abborren är en jägare och behöver ibland triggas till hugg. En spinnare som vevas in attackeras kraftfullt, är du koncentrerad så sitter de i regel väldigt bra. Spinnarna kan du också sväva fram i vattnet, korta vevstopp som gör att spinnaren sjunker. När du vevar till igen går spinnaren igång och lockar till hugg. Bland spinnarna finns det många olika färgvariationer, de är oändliga men för det mesta ser spinnarna likadana ut. Med fördel använder du en flätad lina då känner du den minsta kontakt på jiggen, spinnaren eller dropshotmasken.

I sommar har jag lärt mig en teknik som heter "dropshot". En enkelkrok är knuten mitt på en tafs med en sk palomarknut, ett flyttbart sänke sätts på valfri höjd på tafsens nedanför kroken. På kroken sitter en gummimask, fiskbit, mask eller vad du nu har. Du kastar ut och släpar sänket på botten och gummimasken svävar förföriskt ovanför. Alternativt så lyfter man spötoppen och vevar så att sänket lämnar botten och släpp sen ner det igen. Att fiska vertikalt är också effektivt, släpp ner sänket på botten och vicka spöet lite så smäller det snart på. Det är ett tålamodsprövande fiske där man kan veva riktigt sakta och ställa sänket på botten och vicka. Många fina abborrar har det blivit och det fungerar bra när det är trögt. Dropshot kommer jag att testa mer för det var väldigt spännande.

Abborren på hösten är enormt förtjust i levande bete. Abborren gillar mört eller annan småfisk, mört är det agn som fungerat bäst för oss. Lenas abborre på 1245 gram från förra hösten bevisar det för oss. Visst kan det fungera med dött bete också, Felix tog en på ca 500 gram förra hösten.

Till mitt abborrmete använder jag ett 8 grams glidande abborrflöte, sänke anpassat till flötet, en gummikula (för att skydda knuten) och ett beteslås på den flätade linan. Beteslåset har jag för att snabbt kunna byta tafs pga betesfiskens storlek eller om en gädda bitit sönder den. De tafsar jag använder är av fluorocarbon som tål 12 eller 27 kg, alternativet är 8 kg's vävd bronsvajer men det fungerar med grövre också. Längst ner på tafsens sitter en enkelkrok i storlek 4-6. Till flötmete använder jag ett 10 fots haspelspö med 65 grams kastvikt och det har fungerat bra för mig. Är spöet för mjukt riskerar du att

abborren spottar ut betesfisken när du gör mothugget, det ska vara lite "ryggrad" som det kallas. Det kan vara bra att ha en håv med sig. Får du en större abborre så får du kämpa, de vill inte gärna följa med och då är håven bra att lyfta in den i.

Efter mina erfarenheter tar de större abborrarna betesfisken väldigt kraftfullt, de drar ner flötet och du kan vara snabb i mothugget. De tar betesfisken rakt framifrån, kroken fäster man i betesfiskens läpp eller på ryggen. Är de då på hugget så kan det vara lätt att kroka dem långt ner i svalget. De mindre abborrarna är lite svårare. Är betesfisken för stor för dem så drar de iväg, då kan det vara läge att ha lite tålamod. Det är viktigt att ha full kontroll på flötet, observera hur det dyker. Är det försiktigt eller distinkt, det är bara du som kan avgöra när du sätter in mothugget.

Jag strävar efter att släppa tillbaka de största fiskarna, jag vill ju gärna fånga den igen men ännu större. Vad är då större, de över ett kilo är värde ett bättre öde än stekpannan. De under ett kilo tar jag med glädje hem. Filea och panera i ströbröd, dill, salt, vitpeppar och stek dem i smör. Koka potatis och gör någon god sås, då har du en av de godaste middagarna som finns framför dig!

Pröva dig fram, ha kul och skitfiske!

Mats Söderholm
Umea Fishing